

Nr 20.

Av herr **Welin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 27, angående utbetalande av avlöningsförmåner till vissa lärare vid statens undervisningsanstalter samt statsbidrag till statsunderstödda kommunala och enskilda läroanstalter, utan hinder av att undervisningen någon tid måst inställas till följd av smittosam sjukdom.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 27 föreslås, att riksdagen må medgiva,

»*dels* att till lärar- och annan personal vid statens undervisningsanstalter av olika slag må för tid, varunder vederbörande hälsovårdsmyndighet anser erforderligt, att undervisningen vid vederbörande anstalt till följd av rådande smittosam sjukdom inställas, utgå avlöningsförmåner med samma belopp, som om undervisningen bedrivits i eljest bestämd omfattning;

dels att för utbekommande av statsbidrag till statsunderstödda kommunala och enskilda läroanstalter och till där anställd lärarpersonal hinder ej må möta därav, att undervisningen vid vederbörande läroanstalt måst inställas av anledning och under tid, som nu nämnts;

dels ock att den tid, under vilken undervisning enligt av riksdagen godkända bestämmelser skall meddelas vid läroanstalter av olika slag, må, där smittosam sjukdom finnes därtill föranleda, förkortas i den utsträckning, Kungl. Maj:t prövar sådant erforderligt.»

I förevarande proposition föreslås alltså, att, där undervisningen på grund av smittosam sjukdom för någon tid måst inställas, såväl lärare vid statens undervisningsanstalter skola åtnjuta fulla avlöningsförmåner som ock kommunala och enskilda läroanstalter erhålla fullt statsanslag.

Emellertid är det en tredje kategori, som man bör tänka på, för den händelse undervisningen för någon tid inställas, nämligen de elever,

Bihang till urtima riksdagens protokoll 1918. 4 saml. 7 häft. (Nr 20—21.) 1

som erhålla statsunderstöd. Enligt av lagtima riksdagen 1918 fastställda grunder erhålla elever vid folkhögskola och lantmannaskola m. fl. läroanstalter 35 kronor i månaden, om de äro obemedlade och 20 kronor i månaden, om de äro mindre bemedlade. Med månad torde i enlighet med förefintlig praxis i detta fall böra förstås 4 veckor.

Nu kan inträffa, att en kurs, som bör fortgå minst 20 veckor, med Kungl. Maj:ts tillstånd förkortas med t. ex. en vecka och sålunda fortgår 19 veckor eller $4\frac{3}{4}$ månad. Då inställer sig spörsmålet: Skola eleverna erhålla understöd för fulla 5 månader, eller skall avdrag ske för en vecka? Detta spörsmål kan bereda myndigheterna svårigheter, och det kan av de lokala skolstyrelserna komma att tolkas olika.

Därför vore behöfligt att här erhålla ett bestämt uttalande av riksdagen. Det torde vara lämpligt, att understödet utbetalas för hela månader, även om kursen icke fortgår föreskrivna fulla månader. Dock torde vara nödvändigt att uppställa en bestämd tidsgräns, för att understödet sålunda må kunna betalas. Det synes, som borde det kunna utgå, om den tid, varmed kursen förkortas, understiger $\frac{1}{2}$ månad.

Som skäl härför kunna i främsta rummet dyrtidsförhållandena anföras. Även eleverna, som på en främmande ort skola betala för sig, komma nämligen i hög grad att tryckas av dessa. Vidare kunna skolstyrelserna komma i en obehaglig ställning, då de måhända utlovat eller förespeglat ett visst understöd för hel kurs, men vid utbetalandet härav äro nödsakade göra ett avdrag.

Med anledning härav tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att, i händelse undervisningen vid statsunderstödda kommunala och enskilda läroanstalter till följd av rådande smittosam sjukdom för någon tid, med Kungl. Maj:ts medgivande, inställes, statsunderstödet till obemedlade och mindre bemedlade elever vid samma läroanstalter må utgå såsom för hel månad, därest den tid, varmed kursen förkortas, understiger en halv månad.

Stockholm den 7 november 1918.

S. Welin.

Herm. Carlson
i Herrljunga.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.